

O lume dispărută

Val CONDURACHE

Flașnetele, cutiile muzicale, pianinele mecanice m-au fascinat din copilărie. Nu văzusem nici o piesă mecanică în fața ochilor, ci numai în filme. Doar ceva mai tîrziu am întîlnit în București, pe Lipscani, un flașnetar cu bilet de papagal. Papagalul a ales și pentru mine un bilet dar nu mai tin mine ce mi se prezicea în el. Cine a văzut filmul lui Nichita Mihalkov, *Piesă neterminată pentru pianină mecanică*, își aduce cu siguranță aminte secvență în care mujicul se aşază în fața unei pianine, apasă pe clape transfigurat și de sub degetele lui se înaltă o melodie divină. Ce imagine: cu părul ciufulit, îmbrăcat cu o rubască și niște pantaloni ca niște burlane și descult, mujicul se produce în fața asistentei ca un adevarat virtuoz! Apoi se ridică, se îndepărtează, iar pianina cîntă singură mai departe. Lumea flașnetelor, a orchestroanelor, a simfonioanelor, a cutiilor muzicale, a pianinelor mecanice e fascinantă. Ea ne întoarce într-un timp revolut, romantic și copilăros în același timp. E ca și cum, păsind prin oglindă, am intra într-o lume de basm.

Festivalul muzicii mecanice care a avut loc la Palatul Culturii a încercat să resuscite această lume. S-a deschis o expoziție cu alte piese decît acelea din expoziția permanentă. Pe strada Lăpușneanu și în fața Palatului au cîntat flașnetari din Franța și România. A fost prezent singurul producător de flașnete din România, Vasile Cocolos, dar și trupele *Crèvecœur* și *Mac'Adam Noz*, soliștii Olivier Buchroux, Jean-Yves Corlay, Pascale Barouline și Patrice Giraud. Erma parcă undeva în Bretania, într-o piață de sfîrșit de secol XIX, într-o lume tîhnită și visătoare.

Regalul s-a încheiat cu spectacolul trupei „Masca“, „Fior d'amor în Bucuresci“, o poveste despre lumea anilor '30, acompaniată de muzica acelor vremuri. Mihai Mălaimare, directorul și animatorul trupei, a avut inspirația să conceapă spectacolul și personajele într-o lume mecanică. Interpretii păsesc, dansează și se îmbrățișează ca niște păpuși cu arc. „Regizorul“ parcă întoarce o cheită, păpușile se animă pentru ca mai apoi, cînd arcul s-a descărcat, să încremenească de parcă ar reintra în atelierul meșterului care le-a creat.

Cadoul acesta a fost făcut ieșenilor de colectivul Muzeului Științei și Tehnicii din Iași, sub bagheta șefului muzeului - Lenuța Chirita. Să le mulțumim. ▲

